

Обрен Ристић

НА ДВОЈА ВРАТА

На двоја врата истога трена:
сусрет дуго најављиван,
готово незаобилазан.

Пред искуством пса
тешко је приметити траг.

У пасја времена погнуте главе,
гладан и сит на мегдан хрле:
Ко ће пред ким да устукне?
Ко коме ногу да подметне?

Овом ће борбом далеко догурати.

МОЈИ ЧУВАРИ

Пред кућом пас,
на коцу стари капут
и змија под каменом.

Покушавам да живим мирно
(Понекад и успевам).
Свраке ме заобилазе, злонамерни
такође.

Са змијом се за сада лепо флажемо,
кућни ред поштујемо:
Она чува мој мир, а ја не дирам
њен камен.

Недавно су ме и пас и страшило
напустили.
Само ми је змија остала верна.

ИЗАЗОВ

Кућу су ми окружиле птице.
У постељу гнездо направиле.
Гракћу на ме ко на белу врану,
за друга ме свога не признају више.

Шума листа око моје главе.
Окопнеле стазе вуку ме некуда.

Дал да идем куд ме ноге носе?

УСПУТ

Протекла ноћ је савладала
јучерашњи дан. Изнова ме одводе
некуда. Успут препознајем себе
у огледалу и повлачим прву
бразду бријачем.

Врата су отворена.

У мом завичају људи мледају у небо
и моле се за кишу док суперсиле
испробавају своје наоружање и
измишљају справе за узбуђивање.

Штампа најављује свакодневна
уништења из досаде и знатижеље.

Да ли крик свој да пратим или
поглед што балансира између редова?

МЕЂАВА

Корача црна жена ка мени;
бедра јој украдени део месечине.

Подигла је руке у поздрав, или
помоћ дозива.
Разбеснели ветар милује јој
тамнопути пупак.

Том пртином стижем до уточишта
које ме прима као госта
и заштитника.

ВЕЧЕРА

У студентском ресторану
на послужавнику
данашње следовање нестаје.

Халапљиво зваћем усне девојке
за мојим столом.

Около ред студената
Ненасит.

Свој вечерашњи оброк
морам да сакријем.

Још увек је млада дојка
у мојим зубима.

Не устајем од стола,
вечерас имам страховит апетит.

НЕДЕЉА

Почињем Велико недељно спремање
по упутству радија, тв екрана, часописа
и осталих јавних масила.

Отварам прозор и бацам:
Пар прљавих чарапа, кошуљу,
прибор за личну хигијену и још
неколико мање важних ствари.

Књига је заузела уобичајено место
(Нека се и овај пут нађе).

На крају и сам улазим са
недовршеном песмом и кокошјим
батаком у зиродент пасту.

И тако остајем до следећег паковања.

СЕРПЕНТИНА

Очи ми се
у даљину
посадили.
Циљ је
далеко;
Змија га под каменом
чува
Надмудривање почиње:
Да преврнем
камен?
Да преварим
змију?

СТРАШИЛО

Страшило пред огледалом
смеје се.
Коме?
У огледалу:
Творац посматра своје дело
и бори се да прогута свраку.
Ко ли је од њих двојице
смешнији
у улози
страшила?